

Judecătoria Soroca
Judecător: Gh. Mîțu
Curtea de Apel Bălți
Judecători: T. Dudca, S. Procopciuc și E. Grumeza

Î N C H E I E R E

06 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță și Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de CCL nr. 20, or. Soroca,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Banca Comercială „Banca Socială” Societate pe Acțiuni împotriva CCL nr. 20 or. Soroca, Consiliului Soroca, Primăriei Soroca și Orlov Serghei, privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 18 octombrie 2016, prin care apelul declarat de Banca Comercială „Banca Socială” Societate pe Acțiuni a fost admis, casată hotărîrea Judecătoriei Soroca din 25 mai 2015, fiind pronunțată o nouă hotărîre,

A C O N S T A T A T :

La 02 decembrie 2015, Banca Comercială „Banca Socială” Societate pe Acțiuni a depus cererea de chemare în judecată împotriva CCL nr. 20 or. Soroca, Consiliului Soroca, Primăriei Soroca și Orlov Serghei, privind încasarea datoriei.

În motivarea pretențiilor reclamanta a indicat că conform contractului de credit nr. 03-14/1997 din 23 septembrie 1997, filiala Soroca a Băncii Comerciale „Banca Socială” Societate pe Acțiuni i-a acordat CCL nr. 20 or. Soroca credite în sumă de 1205000 lei, pe un termen de 15 ani pentru finisarea construcției casei de locuit din or. Soroca, str. Independenței, nr. 79A. Scadența creditului este de 15 ani după recepția finală a obiectului cu achitarea lunară a dobânzii.

Ca garanție de rambursare în termen a creditelor a servit, obligația de garanție nr. 1 din 27 septembrie 1996, eliberată de Comitetul Executiv raional Soroca în sumă de 400000 lei și obligația de garanție nr. 2 din 19 noiembrie 1996, eliberat de Comitetul Executiv raional Soroca în sumă de 805000 lei.

Reclamanta a precizat că potrivit obligațiilor, Comitetul Executiv raional Soroca și-a asumat răspunderea solidară pentru achitarea creditului în sumă totală de 1205000 lei, primit de către CCL nr. 20 or. Soroca, pentru construcția-finisarea blocului locativ cu 56 apartamente, inclusiv și a apartamentului nr. 2 al lui Orlov Vladimir cu 2 odăi, în sumă de 17636 lei și costul dobânzilor aferente, pînă la achitarea deplină a creditelor.

Orlov Vladimir fiind lucrător al Portului Fluvial Rîbnița, în perioada anilor 1990 – 1991 a transferat primăriei Soroca suma de 18760 ruble, cota de participare pentru un apartament cu 2 odăi.

Primăria Soroca beneficiind de dreptul la un apartament în blocul locativ, în temeiul deciziei primăriei din 21 octombrie 1993, prin ordinul de repartitie nr. 338 din 09 noiembrie 1993, i-a repartizat cet. Orlov Vladimir apartamentul nr. 2 cu 2 odăi din str. Independenței, nr. 79A, or. Soroca.

Reclamanta a punctat că potrivit procesului verbal de recepție finală nr. 01 din 22 decembrie 1999 și procesul verbal de recepție finală f/n din 08 decembrie 2000 a fost efectuată darea în exploatare a blocului locativ din or. Soroca, str. Independenței, nr. 79A.

Banca Comercială „Banca Socială” Societate pe Acțiuni precizează că la 27 octombrie 2015 suma datoriei neachitate pentru apartamentul cu 2 odăi eliberat lui Orlov Vladimir, decedat la 04 decembrie 2001, succesor al defunctului Orlov Serghei a constituit 33747 lei.

Solicită reclamanta încasarea în mod solidar din contul pîrîților, în beneficiul Băncii Comerciale „Banca Socială” Societate pe Acțiuni a datoriei în sumă de 33747 lei.

Prin Hotărârea Judecătoriei Soroca din 25 mai 2016, cererea de chemare în judecată depusă de Banca Comercială „Banca Socială” Societate pe Acțiuni împotriva CCL nr. 20 or. Soroca, Consiliului Soroca, Primăriei Soroca și Orlov Serghei, privind încasarea datoriei a fost respinsă (f.d. 137, 143-145, vol. I).

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că cerințele invocate în acțiunea nu se încadrează în prevederile Legii.

La 31 mai 2016, Banca Comercială „Banca Socială” Societate pe Acțiuni a depus cererea de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitînd casarea hotărârii Judecătoriei Soroca din 25 mai 2016, cu emiterea a unei noi hotărîri, prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea apelului a indicat că prima instanță la adoptarea hotărîrii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre fiind în contradicție cu circumstanțele pricinii, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 18 octombrie 2016, apelul declarat de Banca Comercială „Banca Socială” Societate pe Acțiuni a fost admis, casată

hotărîrea Judecătorei Soroca din 25 mai 2015, fiind pronunțată o nouă hotărîre, prin care cererea de chemare în judecată depusă de Banca Comercială „Banca Socială” Societate pe Acțiuni împotriva CCL nr. 20 or. Soroca, Consiliului Soroca, Primăriei Soroca și Orlov Serghei, privind încasarea datoriei, a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea în mod solidar din contul CCL nr. 20 or. Soroca și Consiliului raional Soroca, în beneficiul Băncii Comerciale „Banca Socială” Societate pe Acțiuni suma de 30441 lei – cu titlu de datorie (f.d. 180, 181-183, vol. I).

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 17 ianuarie 2017, a fost corectată eroarea strecurată în decizia Curții de Apel Bălți din 18 octombrie 2016, prin înlocuirea sintagmei „Consiliul Soroca”, cu sintagma „Consiliul raional Soroca” (f.d. 221, vol. I)

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant sunt întemeiate, găsindu-și reflectarea în probele acumulate la materialele dosarului.

Astfel, instanța de apel a indicat că prima instanță nu a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, nu a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și incorect a aplicat normele de drept material și procedural, în consecință adoptînd o hotărîre neîntemeiată.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 07 februarie 2017, CCL nr. 20, or. Soroca, a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei pentru rejudecare în instanța de apel – Curtea de Apel Bălți.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu a constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Instanța de recurs constată că la dosar este anexată scrisoarea Curții de Apel Bălți, prin care la 03 noiembrie 2016 a fost expediată copia deciziei instanței de apel în adresa părților (f.d. 184), fiind recepționată de către recurentă la 08 noiembrie 2016 (f.d. 187).

Potrivit art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Prin urmare, instanța de recurs constată că recursul a fost declarat cu omiterea termenului.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 09 martie 2017, în adresa intimaților a fost expediată copia recursului, iar la 07 aprilie 2017, în adresa Curții Supreme de Justiție a parvenit referința prin

care Banca Comercială „Banca Socială” Societate pe Acțiuni a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

Examinînd temeiurile recursului, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de CCL nr. 20, or. Soroca este inadmisibil.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. b) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție punctează că recurentul a declarat recurs la 07 februarie 2017 împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 18 octombrie 2016, cu nerespectarea prevederilor art. 434 CPC, care statuează expres că recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, instanța de recurs a constatat existența temeiurilor prevăzute la art. 433 CPC la lit. b), care exhaustiv prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 CPC și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag. 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanță (a se vedea cauzele Van Harn vs. Germania, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007, Ponomaryov contra Ucrainei din 03 aprilie 2008, Pîrnău ș.a. vs Republica

Moldova din 31 ianuarie 2012 și SA „Universul” vs Republica Moldova din 10 iulie 2012).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că recursul declarat de CCL nr. 20 or. Soroca este tardiv, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. b), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de CCL nr. 20, or. Soroca se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea